

Nr 299.

Av herr Lindman, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 122, med förslag till grunder för tillgodogörande av kronans jakträtt.

I proposition till riksdagen, nr 122, har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen godkänna ett propositionen vidlagt förslag till grunder för tillgodogörande av kronans jakträtt. Förslaget överensstämmer i huvudsak med det förslag i ärendet, som i betänkande den 15 maj 1922 avgivits av de utav statsrådet och chefen för Kungl. jordbruksdepartementet jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande tillkallade sakkunniga för utredning, bland annat, av vissa med jaktlagstiftningen sammanhängande spörsmål.

De över nämnda sakkunnigas förslag i nu ifrågavarande del hörda myndigheterna hava biträtt förslaget. Domänstyrelsen har dock föreslagit vissa tillägg till 2 och 3 momenten, svseende *dels* att överdirektören och souschefen i domänstyrelsen medgivnas enahanda rätt till jakt som chefen för verket, *dels* att de domänstyrelsens ledamöter, som hava till åliggande att såsom chefer en var för sin byrå handlägga ärenden angående skogar och skogsförvaltning inom vissa delar av landet, tillerkännas rätt till jakt å de områden, där chefen för verket äger att jaga, med den begränsning att tillstånd därtill skulle lämnas av den sistnämnde, *dels ock* att personalen vid statens skogsförsöksanstalt medgives rätt att å de till anstalten såsom försöksparker upplåtna kronoparker idka jakt i samma utsträckning som personal vid skogsstaten å dess tjänstgöringsområde.

Vid nu ifrågavarande ärendes föredragning inför Kungl. Maj:t i statsrådet har statsrådet och chefen för Kungl. jordbruksdepartementet ansett, att den enligt kungörelsen vissa befattningshavare medgivna rätt till jakt icke borde utvidgas utöver vad för närvarande är gällande, i följd varav han icke kunde tillstyrka domänstyrelsens förenämnda förslag.

Domänstyrelsen har i frågan angående jakträtt för överdirektören och vissa byråchefer anfört följande: »I 2:a punkten lämnas bestämmelse rörande jakträtt för chefen för domänstyrelsen. Då numera i domänstyrelsen är inrättad en befattning som överdirektör och souschef och denna befattningshavare är generaldirektörens och chefens ställföreträdare, synes styrelsen tillbörligt, att souschefen medgives enahanda rätt till jakt som chefen för styrelsen.

Jämlikt gällande instruktion åligger domänstyrelsen, förutom förvaltningen av kronoparker m. fl. kronans domäner, bl. a., att i allmänhet verka för en ändamålsenlig jaktvård i riket. Handläggning av ärenden angående jakt och jaktvård är fördelad till viss byrå, första skogsbyrån. Då chefen för denna byrå emellertid icke kan hava kännedom om de lokala förhållandena å samtliga skilda kronoskogar inom landet, handläggas frågor om upplåtelse av

jakt å skilda skogar enligt grunderna för tillgodogörande av kronans jakträtt å den byrå, till vilkens verksamhetsområde respektive skog hörer enligt den för styrelsens skogsbyråer i instruktionen fastställda geografiska indelningen av landet. Om ock vederbörande byråchefer å styrelsens skogsbyråer endast i ringa utsträckning kunna hava tillfälle att ägna sig åt jakt, synes dock vara av visst intresse, att desamma med hänsyn till dem åliggande beredning och föredragning i styrelsen av ärenden angående jakt lämnas möjlighet att med den begränsning, varom stadgas i mom. 8:o av förevarande författning, utöva jakt å de i mom. 2:o nämnda områden. Styrelsen får i underdånighet hemställa, att omförmäld rätt till jakt må medgivas vederbörande chefer för styrelsens första, andra, tredje och fjärde skogsbyråer, dock allenast efter chefers för domänstyrelsen därtill lämnade tillåtelse.»

Då här föreligger fall, där å ena sidan icke är fråga om någon uppoffring från statens sida, enär om upplåtelse av kronans jakträtt mot avgift enligt 6 och 7 mom. finnes böra ske, nu ifrågasatta rätt att utöva jakt upphör jämlikt 8 mom., men å andra sidan vissa befattningshavare, som på grund av sina tjänsteåligganden böra stå i nära kontakt med jaktvårdsarbetet inom landet, kunna beredas tillfälle att understundom få utöva jakt, vilket måste anses vara av särskild betydelse för deras tjänsteutövning, anser jag domänstyrelsens hemställan vara av beskaffenhet att böra bifallas. Visserligen torde förevarande befattningshavare i domänstyrelsen endast i mindre utsträckning kunna begagna sig av det ifrågasatta medgivandet, enär deras tjänsteåligganden i övrigt i allmänhet torde lägga hinder i vägen härför. Medvetandet om att jakträtt är vederbörande medgiven torde dock säkerligen stimulera intresset för jakt och jaktvård samt bidra till en sakkunnig behandling i styrelsen av uppkommande frågor därom.

Beträffande de kronans marker, som upplåtits till statens skogsförsöksanstalt såsom försöksparker lär vara nödvändigt, att det vilda där understundom efterhålls till förhindrande av skadegörelse å planteringar m. m., som anordnats i försökssyfte, exempelvis tjäder, hare, vildkanin m. fl. djurarter. Det synes då naturligt, att erforderlig beskattning av villebrådsstammen sker genom: personalen vid försöksanstalten, och att denna för den skull i förevarande avseende likställs med skogsstatspersonalen.

Jag anser emellertid ännu ett tillägg i nu förevarande lagförslag böra göras, även det av mindre räckvidd, men dock ur principiell synpunkt av viss betydelse. Enligt gällande Kungl. kungörelse den 8 november 1912 angående grunder för tillgodogörande av kronans jakträtt utövas kronans jakträtt å de i kungörelsens 1:a moment omförmälda marker av, förutom Konungen själv, på Konungens uppdrag chefen för hans hovjägeristat jämte dem, som vid sådana tillfällen äro följaktiga.

Under återopande av vad sålunda anförts får jag härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta följande ändringar i det i Kungl. Maj:ts proposition nr 122 till riksdagen framlagda förslaget till grunder för tillgodogörande av kronans jakträtt m. m. nämligen:

i 2:o mom., att å däri omförmälda områden jakt må idkas av chefen för domänverket, av överdirektören och souschefen i domänstyrelsen, ävensom med den förstnämndes därtill lämnade tillstånd av de styrelsens ledamöter, som hava till åliggande att såsom chefer en var för sin skogsbyrå handlägga, bland annat, ärenden angående skogar och skogsförvaltning inom vissa i gällande instruktion för domänverket angivna delar av landet, samt

i 3:o mom., att personal vid statens skogsförsöksanstalt tillerkännes enahanda rätt och möjlighet att idka jakt å de kronans marker, som upplåtits till försöksanstalten såsom försöksparker, som den vilken tillkommer personal vid skogsstaten å sådana i 2:o mom. avsedda marker som tillhöra dess tjänstgöringsområde.

Stockholm den 2 mars 1927.

Arvid Lindman.